

1. Integralność

Jak kapelani, rozumiemy osobę ludzką w sposób całościowy i integralny. Oznacza to, że cztery wymiary są nieodzowne do zrozumienia osoby ludzkiej: fizyczny, psychiczny, społeczny i duchowy. W opiece zdrowotnej, duchowy wymiar nie zawsze jest w pełni uwzględniany, a nawet jeśli się uznaje, nie zawsze jest to realizowane w praktyce. W zróżnicowanym społeczeństwie, wyzwaniem jest, aby znaczenie duchowego wymiaru było w pełni zrozumiałe.

2. Interdyscyplinarność

Jako profesjonalści mamy wspólną odpowiedzialność za opiekę nad wszystkimi wymiarami osoby ludzkiej. W związku z tym współpraca jest niezbędna. Różne grupy zawodowe mają szczególną odpowiedzialność w tej współpracy. Kapelani są specjalistami w trosce o duchowy wymiar człowieka. Kapelani powinni być świadomi ich własnych przekonań, wierzeń, tradycji i kultur, w których żyją, w celu poszanowania i zrozumienia pacjentów i ich opiekunów.

3. Intradyscyplinarność

Kapelani powinny również działać w sposób wewnątrz-dyscyplinarny w zespole duszpasterskim. Oznacza to wyraźną tożsamość wszystkich kapelanów, żywą relację z ich wspólnotą Kościoła, wspólnoty wiary lub reprezentowanej organizacji, dającą im swobodę organizowania swojej pracy. Oznacza to również wspólną tożsamość wszystkich kapelanów, jako odpowiedzialnych za duchową opiekę nad wszystkimi osobami w społeczności wspólnoty opieki zdrowotnej.

4. "Wielojęzyczność"

Praca w kompleksowych i ciągle zmieniających się systemach opieki zdrowotnej, wymaga od kapelanów, tak jak od wszystkich profesjonalistów profesjonalnych szkoleń, w tym szczególnie wiedzy i krytycznej analizy zmian w systemach. Kapelani powinni być w stanie wyjaśnić specyfikę ich profesjonalnych działań we wspólnym języku, zrozumiałym dla wszystkich osób zaangażowanych w system opieki zdrowotnej, a także dla całego społeczeństwa. Kapelani powinni być "wielojęzyczni".

5. Integracja

Potrzeba pełnego spektrum zaangażowania od całkowitej izolacji do pełnej integracji. Duszpasterstwo powinno być włączone do systemu opieki zdrowotnej, ale nie ma złotej zasady, co do stopnia tej integracji: to zależy od osób

zaangażowanych w ten proces oraz od kontekstu. W każdym przypadku musi istnieć gwarancja szczególności tajemnicy profesjonalnej, ściśle związanej z postugą kapelanów.

6. Ocena

Kapelani pracują jako specjaliści w profesjonalnym kontekście. Niektóre aspekty opieki duchowej można ocenić, dlatego duszpasterstwo opieki zdrowotnej powinno opracować własne standardy pomiaru na podstawie zatwierdzonych metod badawczych.

7. Przepowiadanie

Duszpasterstwo opieki zdrowotnej i świadectwo kapelanów powinno pomagać systemom opieki zdrowotnej koncentrację na centralności osoby ludzkiej oraz przyczynianie się do stałego rozwoju systemu opieki zdrowotnej oraz Kościoła lub wspólnoty wiary.

8. Nadzieja

W świadomości, że życie ludzkie jest przedmiotem wielu niekontrolowanych wydarzeń, kapelani mogą dać wyraz nieuleczalnych, nierozwiązywalnych lub tragicznych sytuacji życiowych. Mogą one pomóc ludziom w połączeniu własnej historii życiowej z historycznymi zapisami świętości i mądrości ludzkiej w odniesieniu do poszukiwania sensu i nadziei.